

Nines russes: una reflexió sobre el futur del zoo (un article d'Albert Punsola)

12/02/2002

ALBERT PUNSOLA(/AUTOR/ALBERT-
PUNSOLA-44)

Periodista

El Zoo de Barcelona tal com l'hem conegut generacions de ciutadans té els dies comptats. Es planteja dividir-lo en un zoo marí -a la zona del Fòrum 2004, en uns terrenys guanyats al mar- i un de terrestre en un lloc encara per determinar però que, tot sembla indicar, estarà situat al Vallès. Les crítiques s-han dirigit cap a les possibles

ubicacions a causa del valor ecològic d'aquests indrets. Pocs semblen valorar, en canvi, la possibilitat de guanyar un parc de la Ciutadella tota la superfície del qual sigui d'accés lliure. El debat de la ubicació no és banal, però ens desvia l'atenció d'un de més transcendent: el sentit dels zoològics en el segle XXI. Ningú a hores d'ara es planteja la defensa del zoos del segle XIX basats en la simple exhibició de "feres". Els defensors de la continuïtat d'aquests recintes sostenen que el que s-ha fet malament fins ara es pot corregir concebibint nous espais per als animals a fi d'evitar, en la mesura del possible, la sensació de presó. L'altre gran argument és que els zoos han assumit importants funcions en la preservació de la biodiversitat, un dels reptes més importants per al futur de la terra i, per tant, de la humanitat. Els opositors tenen les seves raons. Els més radicals diuen que la captivitat, per molt millorada que sigui, continua sent una privació de llibertat intolerable, amb els consegüents perjudicis per als animals, que viuen una -condemna de per vida- lluny del seu hàbitat natural. Els contraris als zoos minimitzen les fites assolides en la preservació de la biodiversitat i recorden que de les 6.000 espècies amenaçades d-extinció que hi ha al món, només una petitíssima porció es troba als zoos. Els arguments d'una banda i de l'altra es veuen reforçats pels fets. És un fet, per exemple, que el Zoo de Barcelona participa en 43 dels 137 programes europeus per a espècies amenaçades. Hi ha exemples concrets d'espècies que han pogut retornar al seu hàbitat després de passar pels zoos, com els petits primats anomenats titís. En canvi, un estudi dut a terme fa dos anys per la revista Consumer sobre els zoos espanyols va concloure que a Espanya només hi ha un zoo modèlic, pocs de bons, molts de mediocres i alguns de molt deficients. Però aquest foc encreuat de dades -l'obsessió quantitativa- potser no sigui la millor manera d'enfocar el tema. Ens hem de preguntar quantes espècies s-han salvat? O bé, se salven espècies? La situació de molts zoos espanyols potser és mediocre, però és això senyal que cal eliminar-los? O potser cal millorar-los perquè la majoria d'instal·lacions siguin com la que es considera modèlica? Debatre la futura ubicació del(s) zoo(s) de Barcelona és útil per resoldre justament això, però no per saber si ens cal o no un zoològic. Si debatem sobre l'indret, en principi assumim que volem la instal·lació. Igualment, discutir sobre el futur dels zoos no ens resol el que hi ha en el rerefons i que potser sigui el més important: la relació entre els humans i els animals. A mesura que anem obrint aquestes nines russes ens envaeix l'estranya sensació que no anem cap al nucli del tema sinó cap a la perifèria. Pensar en els animals dels zoos sense pensar en la resta d'animals que estan al nostre servei pot ser un acte d'hipocresia sagnant. Volem alliberar certs mamífers d'un hàbitat creat per exhibir-los i alhora deixar que continuïn morint milers i milers de mamífers als escorxadors o a les taules d'experimentació. Una amnistia general abans de commutar milers de penes de mort no té sentit. El debat sobre els zoos pot ser biològic, polític, urbanístic i fins i tot ideològic, però per damunt de tot això és filosòfic. Ho és en el sentit que qüestiona la nostra condició humana amb relació a la resta dels éssers amb qui compartim la vida. Alguns autors, com Peter Singer, han plantejat el problema i la qüestió no està tancada. També al pacifisme li queden moltes guerres abans de la pau perpètua.

Share 0

Tuit

 (<https://plus.google.com/share?url=https%3A//www.sostenible.cat/opinio/nines-russes-una-reflexio-sobre-el-futur-del-zoo-un-article-dalbert-punsola>)

 (<https://www.sostenible.cat/print/opinio/nines-russes-una-reflexio-sobre-el-futur-del-zoo-un-article-dalbert-punsola>)

Relacionats

Butlletí

Correu electrònic *

Subscriu

[Enviaments anteriors \(/newsletter/sostenible\)](/newsletter/sostenible)

(/)

Revista de la **xarxa** de ciutats
i pobles cap a la sostenibilitat

**Diputació
Barcelona**

<http://www.diba.cat>

[Arxiu \(/arxiu\)](/arxiu)

[Continguts per categoria \(/tagclouds/chunk/3\)](/tagclouds/chunk/3)

[Continguts per etiqueta \(/tagclouds/chunk/1\)](/tagclouds/chunk/1)

[Continguts per municipi \(/tagclouds/chunk/2\)](/tagclouds/chunk/2)

[Avis legal \(http://www.diba.cat/avislegal\)](http://www.diba.cat/avislegal)

[Contacte \(/formulari/contacte\)](/formulari/contacte)

[RSS \(https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=\)](https://www.sostenible.cat/pagina/rss#overlay-context=)

<https://www.facebook.com/Sosteniblecat-146513494888>

<http://www.twitter.com/xarxasost>

<http://youtube.com/xarxasost>

<rss.xml>